

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 lutego 2017 r. (data prezentaty) J. W. (1), działając poprzez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie wydanego w sprawie o sygn. akt VII C 781/12, poprzez zobowiązanie powoda do płacenia alimentów na rzecz małoletniej M. W. (1), ur. (...) w wysokości po 1 000 zł miesięcznie. Jednocześnie wniesiono o udzielenie zabezpieczenia poprzez zobowiązanie powoda dołożenia na rzecz małoletniej M. W. (1) kwoty po 1 000 zł miesięcznie przez czas trwania niniejszego postępowania (pozew – k. 3-9).

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2017 r. tutejszy Sąd oddalił wniosek strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia (postanowienie z dnia 28 lutego 2017 r. – k. 67-72).

Pismem z dnia 05 kwietnia 2017 r. (data wpływu) powód J. W. (1), działając poprzez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł zażalenie na postanowienie tutejszego Sądu z dnia 28 lutego 2017 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Jednocześnie złożono wniosek o rozpatrzenie przedmiotowego zażalenia w trybie art. 395 § 2 k.p.c. (zażalenie – k. 109-114).

Pismem z dnia 14 kwietnia 2017 r. (data prezentaty) małoletnia M. W. (1), reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową J. W. (2), działającą poprzez profesjonalnego pełnomocnika, złożyła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa (odpowiedź na pozew – k. 140-147).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia pozwana M. W. (1) urodziła się w dniu (...) Pochodzi ze związku małżeńskiego J. W. (1) i J. W. (2). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 02 grudnia 2013 r., wydanym w sprawie VII C 781/12, rozwiązano powyższe małżeństwo poprzez rozwód. Jednocześnie ustalono, iż miejscem pobytu małoletniej pozwanej jest każdorazowe miejsce pobytu jej matki oraz zobowiązano powoda dołożenia na rzecz małoletniej kwoty po 2 000 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki dziecka, do dnia 30-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej pozwanej – k. 11, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 02 grudnia 2013 r., sygn. akt VII C 781/12 – k. 12-12v).

Wysokość zasądzonych ówczesznie alimentów wynikała z ustaleń rodziców małoletniej M. W. (2), które znalazły swoje odzwierciedlenie w porozumieniu o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymaniu kontaktów z dnia 02 grudnia 2013 r. W porozumieniu tym ustalono również sposób wykonywania kontaktów powoda z małoletnią pozwaną, jak również warunki dotyczące nauki małoletniej w Szkole Brytyjskiej w Szkole. Pismem z dnia 21 listopada 2016 r., porozumienie to zostało przez przedstawicielkę ustawową małoletniej pozwanej wypowiedziane. Jak wskazano w treści oświadczenia przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej, spowodowane było to naruszeniem postanowień porozumienia przez powoda (porozumienie rodzicielskiej z dnia 02 grudnia 2013 r. – k. 13-18; oświadczenie z dnia 21 listopada 2016 r. – k. 24).

W chwili wydawania wyroku rozwodowego sytuacja strony była następująca:

J. W. (1) i J. W. (2) od grudnia 2011 r. byli małżeństwem. W trakcie postępowania rozwodowego, Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie powoda dołożenia na rzecz małoletniej córki alimentów w kwocie po 3 000 zł (k. 10, 128-131, 853 dołączonych akt VII C 781/12).

Powód J. W. (1) miał 46 lat. Posiadał obywatelstwo brytyjskie i nowozelandzkie. Pracował jako pilot w liniach lotniczych w Omanie. Otrzymywał z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości około 23 000 zł miesięcznie. Utrzymywał z dzieckiem kontakt osobisty oraz poprzez S.. Wyrażał zgodę na kwotę alimentów w wysokości po 2 000 zł miesięcznie (k. 104, 327, 387, 946, 964, 1147-1148 dołączonych akt VII C 781/12).

Małoletnia pozwana M. W. (1) miała 4 lata. Miała obywatelstwo polskie i brytyjskie. Uczęszczała do niepublicznego przedszkola (...). Czesne za przedszkole opiewało na kwotę 1 000 zł miesięcznie (k. 54, 85-89, 327 dołączonych akt VII C 781/12).

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej J. W. (2) miała 34 lata. Pracowała jako kierownik ds. zarządzania nieruchomościami. Osiągała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 8 561,04 zł netto miesięcznie. Ponadto była właścicielką dwóch mieszkań w W., położonych przy ul. (...) oraz przy ul. (...). Z mieszkanie przy ul. (...) w wysokości 5 500 zł. Dodatkowo uiszczala czynsz za ten lokal. Rata kredytu za lokal położony przy ul. (...) wynosił 1 500 zł miesięcznie, opłaty zaś 718 zł. Oba te mieszkania J. W. (2) wynajmowała – mieszkanie przy ul. (...) za kwotę 2 700 zł miesięcznie, zaś przy ul. (...) za 1 900 zł miesięcznie (k. 105, 326, 387, 964, 1104 dołączonych akt VII C 781/12).

Aktualna sytuacja stron wygląda następująco:

Powód J. W. (1) ma 50 lat. Pracuje jako pilot w firmie (...) Ltd. Osiąga z tego tytułu dochód w wysokości 4 221,60-4 596,60, co stanowi równowartość około 21 108-22 983 zł (uwierzytelnione wyciągi z paska płac – k. 129-132).

Ze związku z A. G. posiada syna, T. W., urodzonego (...) Zarówno A. G., jak i małoletni syn pozostają na jego wyłącznym utrzymaniu (odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego T. W. – k. 19; pozew – k. 20-23; protokół rozprawy z dnia 15 maja 2017 r. – k. 179).

Posiada zadłużenie alimentacyjne w wysokości 65 032 zł. Jego kontakty z małoletnią są obecnie ograniczone postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. do każdej pierwszej soboty miesiąca (zeznania J. W. (2) z dnia 15 maja 2017 r. – k. 178).

Małoletnia pozwana M. W. (1) ma 8 lat. Uczy się w Szkole Brytyjskiej w W.. Koszty związane z edukacją małoletniej pozwanej ponosi powód (faktura VAT – k. 134, 136-137; zeznania J. W. (2) z dnia 15 maja 2017 r. – k. 177).

Oprócz uczęszczania do Szkoły Brytyjskiej małoletnia bierze udział w zajęciach dodatkowych, które wiążą się z zakupem rolek, roweru oraz deskorolki. Koszty zakupu tych przedmiotów poniosła J. W. (2). Małoletnia uczęszcza na zajęcia taneczne oraz kółko dramatyczne – koszt tych zajęć wynosi 350 zł za każde z nich (zeznania J. W. (2) z dnia 15 maja 2017 r. – k. 177, 179).

Jej miesięczny koszt utrzymania oceniany jest przez J. W. (2) na kwotę około 4 000 zł miesięcznie. Od chwili ustalania wysokości poprzedniego obowiązku alimentacyjnego, wzrosły one o około 30-40% (zeznania J. W. (2) z dnia 15 maja 2017 r. – k. 177).

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej J. W. (2) ma 38 lat. Jest dyrektorem ds. zarządzania nieruchomościami. Obecnie przebywa na urlopie wychowawczym. Mieszka wraz z partnerem oraz dziećmi w wynajmowanym mieszkaniu na (...) S.. Dzieli się z partnerem ponoszonymi kosztami. Jej partner prowadzi własną działalność gospodarczą (zeznania J. W. (2) z dnia 15 maja 2017 r. – k. 178).

W dniu (...) urodziła dwie córki – bliźniaczki, które są wcześniakami (otrzymuje świadczenie z programu 500+). Koszty utrzymania małoletnich córek ocenia na kwotę około 2 500 zł. Planuje przeprowadzkę do W. (zeznania J. W. (2) z dnia 15 maja 2017 r. – k. 177-178).

W darowiźnie, jaką otrzymała od swoich rodziców, otrzymała dwie działki o łącznej powierzchni około 3 000 m². Położone są one pod W.. Szacunkowa wartość metra kwadratowego wynosi 30 zł (zeznania J. W. (2) z dnia 15 maja 2017 r. – k. 177).

W roku 2015 osiągnęła dochód w wysokości 275 667,32 zł (deklaracja podatkowa J. W. (2) za 2015 r. wraz z potwierdzeniem jej nadania do Urzędu Skarbowego – k. 155-162).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach przedmiotowej sprawy, jak również na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rozwodowych VII C 781/12 jak również przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej J. W. (2) (k. 177-179). Z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo powoda na rozprawie w dniu 15 maja 2017r., Sąd postanowił ograniczyć dowód z przesłuchania stron wyłącznie do przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie tutejszego Sądu powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3 w/w art.).

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 kro możliwa jest w razie zmiany stosunków tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi jednak być istotna.

Od dnia wydania obowiązującego dotychczas orzeczenia alimentacyjnego, tj. wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 02 grudnia 2013 r. wydanego w sprawie VII C 781/12, upłynął okres ponad 3 lat. Nie ulega wszelkiej wątpliwości, że w tym czasie zaszły zmiany w życiu obojga z rodziców małoletniej pozwanej M. W. (1) – w ocenie tutejszego Sądu zmiany te są istotnymi zmianami w rozumieniu art. 138 k.r.o., uzasadniające obniżenie obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniej pozwanej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że nastąpił znaczny wzrost dochodów przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej, J. W. (2). W momencie wydawania wyroku rozwodowego osiągała ona wynagrodzenie w wysokości 8 561,04 zł netto miesięcznie. Z kolei, jak wynika ze złożonej do akt sprawy deklaracji podatkowej za 2015 r., jej łączny dochód wynosił 275 667,32 zł, co pozwala uznać, że średnio miesięcznie otrzymywała ona wynagrodzenie w wysokości około 23 000 zł. Bezsprzeczne w przedmiotowej sprawie jest to, że w grudniu (...) urodziła się jej dwójka bliźniąt – niemniej jednak, ich miesięczny koszt utrzymania J. W. (2) szacuje na kwotę około 2 500 zł miesięcznie, co jest kwotą znacznie niższą niż wartość, o jaką wzrosło jej średnie miesięczne wynagrodzenie w badanym okresie. Koszty utrzymania małoletniej pozwanej zostały ocenione przez matkę na kwotę 4 000 zł miesięcznie. Łączne koszty utrzymania małoletnich dzieci opiewają zatem na kwotę 6 500 zł. (w sposób oczywisty matka nie wlicza tu kosztów szkoły pozwanej). Mając zaś na uwadze niewątpliwy wzrost zarobków, jaki nastąpił u J. W. (2), jak również to, że mieszka ona wraz ze swoim partnerem, który jest ustawowo zobowiązany do partycypowania w kosztach utrzymania bliźniaków urodzonych w grudniu 2016 r. Nawet w sytuacji gdy J. W. (2) przebywa na urlopie macierzyńskim, to – zdaniem tutejszego Sądu – w dalszym ciągu posiada zdolności finansowe umożliwiające jej na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniej M. W. (1) w większym niż dotąd zakresie, bez jednoczesnego powodowania zagrożenia niedostatkiem zarówno małoletniej pozwanej, jak i nowonarodzonych dzieci.

Analizując sytuację powoda, J. W. (1), zważyć należy, że jego dochody – w porównaniu ze stanem z daty wydawania pierwszego orzeczenia dotyczącego alimentów – nie uległy zmianie – w dalszym ciągu jest to kwota około 22 000

zł (Sąd porównywał bowiem sytuację z okresu wydawania poprzedniego orzeczenia, a nie z okresu bezpośrednio poprzedzającego wystąpienie z pozwem, gdy dochody powoda były znacząco wyższe), a więc kwota porównywalna z wynagrodzeniem osiąganym obecnie przez J. W. (2). Pozostaje on jednak w kolejnym związku, z którego posiada kolejne dziecko. Oczywistym jest, że narodzenie kolejnego dziecka, i związany z tym wzrost wydatków, nie przesądza sam w sobie o konieczności obniżenia alimentów. Niemniej jednak, zważyć należy, że powód w rzeczywistości ponosił większe koszty niż alimenty w kwocie po 2 000 zł miesięcznie. Bezsprzeczne bowiem jest to, że powód ponosi koszty związane z opłacaniem szkoły do której uczęszcza małoletnia pozwana M. W. (1). Jest to zatem dodatkowo kwota około 6300 złotych miesięcznie. Łącznie zatem jest to obciążenie już rzędu 8300 złotych miesięcznie, co nawet przy jego wysokich dochodach, jest kwotą znaczącą. Sąd nie wziął pod uwagę, że pozwana, zdaniem jej matki, nie będzie w niedalekiej przyszłości kontynuować edukacji w tej szkole – jest to bowiem jedynie hipoteza, skoro decyzje nie zostały jeszcze podjęte, a są one niezależne od woli jednego tylko rodzica. Z tej perspektywy – przy niezmiennych (inaczej niż u matki małoletniej) dochodach powoda, zmiana polegająca na pojawieniu się kosztów utrzymania nowonarodzonego dziecka, staje się zmianą istotną. Natomiast w zakresie innych wydatków, na które powoływał się powód, to ustalenia te nie były istotne w sprawie – albowiem powód nie powoływał się na fakt, by wydatki te zmieniły się od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów.

Tym niemniej, powyższe okoliczności nie wyczerpują całokształtu zmian w sytuacji małoletniej i jej rodziców, istotnych dla ustalenia wysokości alimentów. Sąd miał bowiem również na uwadze, że zmniejszył się zakres partycypowania powoda w kosztach utrzymania małoletniej pozwanej (ponoszonych poza alimentami i kosztami szkoły), zmniejszył się też zakres jego kontaktów z małoletnią, skorelowany z wysokością wydatków, jakie powód ponosi na utrzymanie małoletniej.

Zdaniem tutejszego Sądu powyższe okoliczności przesądzają o konieczności obniżenia obowiązku alimentacyjnego powoda do kwoty po 1 500 zł miesięcznie, tak by odzwierciedlić zmiany po stronie małoletniej i jej rodziców, a także zapewnić udział rodziców w kosztach utrzymania pozwanej adekwatny do ich dochodów, wydatków i osobistych starań o utrzymanie małoletniej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, działając na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. w zw. z art. 138 k.r.o., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo, zdaniem Sądu nie zasługiwało na uwzględnienie – o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku.

O kosztach sądowych w zakresie uwzględnionego powództwa Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, przejmując opłatę od pozwu w części, w jakiej obowiązana byłaby ją zwrócić powodowi strona pozwana, na rachunek Skarbu Państwa. Wobec powyższego o kosztach orzeczono jak w punkcie 3 wyroku.

Zgodnie z art. 100 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Mając na uwadze to, że obie strony reprezentowane były przez adwokatów, zaś strona powodowa wygrała w 50%, Sąd postanowił znieść wzajemnie pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego, o czym w punkcie 4 wyroku.